

القاموس الفريد

آیت الله آقای آقا شیخ احمد
محتجه‌نگفی فرزند مرحوم شیخ‌مهدی
و نواده شیخ‌اسد‌الله شوشتری صاحب کتاب
بسیار نفیس «مقایيس» است. شوشتري
از بزرگان مراجع تقلیدجهان تشیع در
قرن سیزدهم هجری قمری بود. نظریات
و آراء دقیق علمی او هنوز مورد بحث و انتقاد
حوزه‌های علمیه مذهب جعفری است (۱)

۱ - نگاه کنید بكتابهای :
روضات الجنات خونساری ص ۲۸۰ - و
هدیة الاحباب قمی ص ۱۲۸ - و هدیة -
العارفین ج ۱ ص ۲۰۳ - و دیحانةالادب
ج ۲ ص ۴۴۵ - و اعيان الشیعه ج ۱ ص
۹۸ تا ۱۰۳ - و اعلام الشیعه ج ۲ ص
۱۲۲ - و معجم المؤلفین ج ۲ ص ۲۴۱ -
ولفت نامه دهخدا زیر کلمه «اسدالله» -
و فصل تاریخ فقه ، فقهاء مذهب
جعفری از کتاب «تاریخ روابط ایران
و عراق» تألیف مرتضی مدرسی
چهاردهی چاپ فروغی ، تهران و سایر
ماخذ و مدارک عربی و فارسی .

و
مختصری از
ماجرای
زندگانی
مؤلف آن

مرتضی مدرسی چهاردهی

شیخ ما در سال ١٢٨٠ شمسی در نجف اشرف متولد شد ، بواسطه فراهم بودن وسائل وکثرت علاقه به تحصیل دانش ، در سن بیست و پنج سالگی بدرجۀ عالی «اجتهاد» در فقه و اصول نایل گشت ، در علوم کلام ، فلسفه ، تفسیر و برخی از دانش‌های نوین احاطه کامل یافت ، آنگاه برخی از اسباب‌ها که فراهم آمد برای نشر دیانت اسلامی و ترویج مذهب بشهر «رمیثة» مهاجرت کرده . رعیته از شهرهای کوچک و خوش آب و هوای عراق است که در کنار رود فرات و در هیجده فرسنگی نجف قرار دارد . (۱)

در این شهر به مردم آن دیوار به تشکیلات مذهبی پرداخت . سپس به مردم شیخ محمد حسین کاشف النطاء (از بزرگان دانشمندان و استادیم مقیم نجف) و گروهی از سیاستمداران بزرگ عراق هم پیمان شدند تا حقوق از دست رفته شیعیان را بازستائند ، رفع تعید وجود وستم از مأموران دولتی کنند ، با قبیله‌ها و عشایر آن منطقه که همه مسلح و از نیرومند ترین قبایل بین النهرين بشمار می‌آمدند قرارداد همکاری و اتحاد بستند ، چون همه آن مردان و زنان رشید پیر و پیشوایان دینی خود بودند ، پس از گوشش سپیار و اقدامات مثبت ملک غازی پادشاه عراق مجبور شد که مجلس شورای ملی را منحل کند . رئیس دولت «علی جودت ایوبی » ناچار باستعفاه شد . کابینه بریاست یاسین هاشمی تشکیل گردید ، نخست وزیر از هم پیمانان شیخ مابود . سران عشایر رعیته که مسلحانه وارد بنداد شدند دولت علی جودت ایوبی را بر کنار کردند همه از پیروان شیخ ما بودند .

«رشید عالی گیلانی » وزیر کشور کاپینه شد ، پس از رؤی کار آمدن دولت جدید درینفا که به پیمان خود وفا نکرد و آن عهد و پیمان دینی و انسانی را شکست ! همگی در تلاش شدند که هرجوی ممکن شود شیخ مادر اراضی کنند تا دستور پراکنده شدن افراد عشایر را دهد ، اسلحه را کنار گذارند و دست دولت

۱- نگاه کنید بكتاب العراق قدیماً وحدیثاً تأليف سید عبد الرزاق

حسنی ص ١٥٧ چاپ صیدا ١٣٧٧ ١٩٥٨ء

را بازگذاختند تا فرست دیگری بدست آید آنگاه بنا به مقتضیات و مصالح روز دست باصلاحات زنند ۱

همین امر سبب بروز اختلاف دائمی داری مابین ایشان و دولت یاسین هاشمی شد، این اختلاف چند ماه طول کشید، سرانجام در سال ۱۳۱۴ خودشیدی شیخ مارا یعنوان مذکرات خصوصی و محرمانه از منطقه نفوذ خود دور کردند ۱ به بهانه ایرانی بودن و هواداری از دولت ایران و حمایت از این ائمه ایمان مقیم عراق محرمانه اورا به ایران تبعید کردند، به گمان خودشان شاید بتواترند عشاير رشید و سلحشور را آرام کنند ۱

در آن روزگار نگارنده این سطور از طلبی های نجف اشرف بود، در روزنامه های ب福德اد مخالفان انقلاب می نوشتند که دست ایرانی در کار بود، می خواستند مردم را به انقلاب بدبین سازند ۱ ولی افراد قبایل چون باین موضوع پی بردن آشکارا با دولت وقت وارد جنگ شدند و بازگشت شیخ ما را جدا خواستند ۱ آری الرائد لایکذب اهل، چوپان گوسفندانش را فریب ندهد.

کودتای عراق

آشوب و اضطراب تاحدود دو سال بطول انجامید، منجر به کودتای ارشاد علیه دولت شد، کودتارا «بکر صدقی» رئیس ستاد ارشاد وقت رهبری کرد، وزیر جنگ کشته شد، سایر وزیران به سوریه فراری شدند ۱ رئیس دولت «حکمت سلیمان» شد (۱)

دولت تازه عراق از آیت الله نجفی تقاضای بازگشت بعراق را کرد، شیخ ما که در ایران مورد توجه رضاشاه بود در آخر آذرماه ۱۳۱۵ خودشیدی بالجازة شاهنشاه فقید و دولت وقت (مجاهد و جم، نخست وزیر) بعراق بازگشت. در این نوبت بنای تقاضای شیعیان مقیم بنداد در این شهر بماند و دیگر بدنیال سیاست نرفت و به تشکیلات علمی و دوحانی سرگرم شد.

۱- نگاه کنید به کتاب تاریخ الوزارات المرافقه بقلم سید عبدالرزاق

حسنی جلد چهارم چاپ مسیدا ۱۳۵۹-۱۹۴۰

با شعله ورشدن آتش جنگ جهانی دوم ، سیاست مداران مخالف سابق
بدعراق بازگشتند ، با انجام یک کودتای دیگر زمام امور کشور را بدست
گرفتند ، در این هنگامه ملک غازی نیز کشته شد ، بازهم بازیگران سیاسی
در صدای بیحاد انقلاب برآمدند . شیخ‌مارا خارراه خود پنداشتند در سال ۱۳۱۹
خورشیدی برای مرتبه دوم وی را با ایران تبعید کردند ، این بار نیز مورد توجه
رضاشاه و رئیس دولت وقت (علی منصور) واقع شد .

او نخست به تشکیلات دینی مانند حوزه‌های درسی فقه ، اصول ، اقامه
نماز جماعت ، جلسه‌های تفسیر قرآن و مانند آن‌ها در کوی یامنار و محله
عرب‌ها پرداخت ، پس از آشنائی با اوضاع و احوال قره‌نگ کشور دانست که
تحصیلات علوم ادبی و حقوقی و دینی چه در مدرسه‌های قدیم و چه در دانشگاه
ومدارس نوین با همان روش و اسلوب پیچیده کهنه است و برنامه صحیحی ندارد
دانشجویان پس از سال‌ها تحصیل آشنا بزبان عربی نمی‌شوند و کم کم
از آن بیزار می‌شوند و معلمان هم بهمان راه و روش قرون‌وسطی درس عربی
را تعلیم میدهند ، از این جهت شیخ ما باندیشه تأسیس دانشکده ای برآمدتا
با برنامه درست و ابتکاری که با آخرین روش‌های تحصیلی درجهان دانش
مطابقت داشته باشد پیکار خود ادامه دهد . در واقع دانشگاهی بوجود آید که
با دانشگاه الازهر قاهره برآبری نماید ، با آنکه شاهنشاه و دولت وقت با این
نقشه و طرح موافقت داشتند ، بنا بمقتضیات و اوضاع و احوال از تأسیس
دانشکده منصرف شد و در سال ۱۳۲۶ خورشیدی به تأسیس موسسه‌ای تحقیقاتی
بنام «دارالعلوم العربية» همت گماشت .

این مؤسسه فرهنگی مخصوص آموزش زبان و ادبیات و متون جدید و
قدیم عربی است ، چه همه میدانیم که پایه دانش‌های اسلامی و هم‌چنین ادبیات
فارسی بر اساس آموزش درست زبان و ادبیات عربی استوار است ، بدین ترتیب
روش آموختن زبان و ادبیات تازه عربی را در ایران پایه گذاری کرد .

شیخ ما نشان داد و بیثوت رسانید که زبان اسلامی را هم میتوان مانند
سایر زبان‌های دنیا با آسانی فراگرفت ، بدون اینکه نیازی به پیروی از روش
های پیچیده و بی فایده کهنه آن داشته باشیم . این مؤسسه عالی و سودمند از
روز نخست تأسیس مورد استقبال و توجه همه طبقات واقع شد ، در این مؤسسه
فرهنگی همساله مددگار نفر دراندک مدتی آشنا بزبان و ادبیات عرب‌می‌شوند
در اثر تشویق و استقبال روزافزون دانشجویان دانشگاه و سایر طبقات مردم ،

مؤسس داشمند آن تشویق شد تا به تحقیقات و تئییمات و آزمایش‌های خود در مورد یافتن ساده ترین و عملی ترین راه برای فراگرفتن زبان و ادبیات عربی برای فارسی زبانان ادامه دهد و نتیجه آن دوره‌های « دروس دارالعلوم - المربیة » است.

این کتب نفیس با تجدید نظرهای بسیار بارها چاپ شد ، اینکه در هر گوش و کنار کشیده دانشجویان و استادان زبان عربی از آن بهره‌مند می‌شوند. پس از انتشار مجموعه « دروس دارالعلوم المربیة » در تألیف کتاب‌هایی کم‌در سرف و نحو عربی برای دبیرستانها و دانشکامها تهیه شده و می‌شود اثر گذاشت. در پایه گذاری فرهنگ ایران و اسلام شیخ ما براستی یکی از بناهای اساسی را نهاد که آن آموزش زبان و ادبیات عرب بود .

فرهنگ فارسی عربی

یکی دیگر از نتیجه تحقیقات و کوشش‌های مؤسس فداکار دارالعلوم تألیف فرهنگ فارسی عربی است بنام «**القاموس الفريد**» جای این چنین فرهنگی در زبان‌های فارسی و عربی خالی بود ، بخصوص در مورد اصطلاحات امروزه دو زبان هیچ‌گونه مرجع مهم و قابل توجهی در دسترس نبود ، آنچه که تا کنون در برخی از کشورهای عربی منتشر شده است جزو‌های بیش نیست. القاموس الفريدي شامل تمام لغات و اصطلاحات امروز زبان فارسی است، بیشتر لغت‌های قدیم فارسی را با معادل عربی آن دارد است، دیگر از مزایای این فرهنگ نفیس چگونگی موارد بکاربردن بیشتر لغت‌ها است که بوسیله جمله‌های عربی و فارسی عملاً در فرهنگ نمودار شده است .

در مقدمه این فرهنگ بیشتر قواعد دستور زبان فارسی بزبان عربی بیان شده است و موارد مهم آن مابین دو زبان سنجیده شده . ارزش این گونه آثار در شناسایی زبان و فرهنگ فارسی عرب زبان خود بحث مفصلی است .

جلد اول این فرهنگ بتازگی منتشر شده است. این کتاب نفیس بالغ بر ۶۰۰ صفحه با چاپ نفیس و مصود و با حروف اعرب دار است . از حرف الف تا خاء لغت‌های فارسی را در بر دارد . امیدواریم جلد‌های دیگر فرهنگ « القاموس الفريد » هرچه زودتر از چاپ بیرون آید و در دسترس علاقمندان زبان و ادبیات قرار گیرد ، و نیز مایل آثار قلمی و تألیفات ارزش‌آفرین آیت‌الله نجفی بهمت فرزند فاضل ایشان یکی پس از دیگری چاپ و منتشر گردد .